

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2015/0074 van 23 juni 2015
in de zaak RvVb/1415/0277/SA/0271

In zake:

1. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente ZINGEM**
2. de **gemeente ZINGEM**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de **bvba BYGGA**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Laurent PROOT en Truus VANDENDURPEL
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 23 januari 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 27 november 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van de eerste verzoekende partij van 16 juli 2014 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van entiteiten voor zelfstandig wonen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Zingem, Ouwegemstraat 3 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 1192C en 1193D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 juni 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Hilde VERMEIREN die loco advocaten Laurent PROOT en Truus VANDENDURPEL verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba BYGGA verzoekt met een aangetekende brief van 30 maart 2015 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 13 mei 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 21 maart 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de Pastorie Ouwegem – Bouwen van entiteiten voor zelfstandig wonen”*.

Meer bepaald wordt in de toelichtingsnota bij de aanvraag het voorwerp als volgt omschreven:

“ ...

Dit dossier omvat de vergunningsaanvraag voor de renovatie en uitbreiding van de voormalige pastoriwoning tot 9 entiteiten voor zelfstandig wonen. De bouwvallige en niet-waardevolle bijgebouwen aan de noordzijde (kant pastorietuin) worden afgebroken

waardoor het oorspronkelijk pastoriegebouw beter tot zijn recht komt. In de bestaande pastorie worden 3 woonentiteiten ingericht. De uitbreiding geeft onderdak aan 6 woonentiteiten met zicht op een groen landschap van de pastorietuin.

De bestaande bijgebouwen aan de zuidzijde (kant kerk) zullen worden ingericht als fietsenberging en tellerlokaal + afvalberging.

De oude parochiezaal (voormalige zondagsschooltje, verbouw tot toneelzaal) blijft integraal behouden evenals het poortgebouwtje (inkomportaal) van de pastorie. Aan de straatzijde wordt een parkeerzone voorzien voor 9 auto's, wat meer dan voldoende is voor entiteiten voor zelfstandig wonen.

...

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oudenaarde', gedeeltelijk gelegen in woongebied met landelijk karakter en gedeeltelijk gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Een eerste openbaar onderzoek wordt georganiseerd van 11 april 2014 tot en met 13 mei 2014.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 25 april 2014 een ongunstig advies uit.

Lopende de vergunningsprocedure dient de tussenkomende partij gewijzigde bouwplannen in, ten einde tegemoet te komen aan de opmerkingen en bezwaren gemaakt tijdens het eerste openbaar onderzoek.

Een tweede openbaar onderzoek wordt georganiseerd van 15 mei 2014 tot en met 17 juni 2014. In totaal worden er achttien bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 2 juni 2014, naar aanleiding van de gewijzigde plannen, opnieuw een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 10 juli 2014 een ongunstig advies.

De eerste verzoekende partij weigert op 17 juli 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 14 augustus 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 oktober 2014 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 14 oktober 2014 beslist de verwerende partij op 27 november 2014 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Motivering

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Het hemelwater van het dak van de bestaande pastoriewoning, ca. 120 m², zal worden opgevangen in een put van 5.000 liter. Het opgevangen hemelwater zal worden hergebruikt voor spoeling van de toiletten en voor dienstkranen aan de buitenzijde van het gebouw. De overloop van de hemelwaterput en de overige oppervlaktes (bestaande en nieuwe dakoppervlakte) worden aangesloten op een infiltratievoorziening met een inhoud gedimensioneerd voor 10.000 liter. De nieuwe uitbreiding wordt voorzien van een extensief groendak.

De nieuwe verharding wordt grotendeels aangelegd in waterdoorlatende materialen, zodat het hemelwater op eigen terrein kan infiltreren onder de verharding of naast de verharding, in het geval van het terras.

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten, de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.2 De toegankelijkheidstoets

De aanvraag valt onder het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 en gewijzigd op 18 februari 2011 tot vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid.

Bij handelingen aan meergezinswoningen (gedefinieerd als 'constructies of delen van constructies met meer dan 2 wooneenheden') waarbij de constructie na de handelingen toegangsdeuren tot wooneenheden op meer dan 2 niveaus en minstens 6 wooneenheden bevat, is het besluit conform artikel 5 van toepassing op de nieuw te bouwen, te herbouwen, te verbouwen of uit te breiden gemeenschappelijke delen, met inbegrip van de publieke zijde van de toegangsdeuren tot elke wooneenheid. Voor die gebouwen, die uit verschillende aansluitende delen bestaan, zijn de bepalingen van de verordening die gelden voor de verdiepingen en voor de trappen naar andere niveaus alleen van toepassing op de onderdelen die toegangsdeuren tot wooneenheden op meer dan 2 niveaus hebben.

De voorliggende aanvraag betreft een constructie voor meergezinswoningen die na de handelingen beschikt over 7 wooneenheden waarvan toegangsdeuren deels gelegen zijn over 3 niveaus.

Bijgevolg is de verordening uitgebreid van toepassing voor het gedeelte van de pastoriewoning; voor de andere onderdelen van het gebouw die toegangsdeuren hebben op 2 niveaus of minder dient enkel het gelijkvloers te voldoen.

De verordening wordt gevolgd voor de normen voor bouwelementen die betrekking hebben op de algemene bepalingen, de looppaden, de niveauverschillen, de toegangen en deuropeningen.

Er worden 9 parkeerplaatsen voorzien, wat inhoudt dat minstens 1 aangepaste voorbehouden parkeerplaats vereist is, wat in voorliggend geval bij dwarsparkeren een breedte inhoudt van minstens 3,5 m.

De parkeerplaats palend aan het poortgebouw heeft een breedte van 2,5 m en een vrije ruimte ernaast van 2,0 m waardoor ruimschoots voldaan is aan de eis voor een parkeerplaats voor rolstoelgebruikers. Dit is evenwel niet expliciet vermeld op de bouwaanvraag tekeningen maar dit betekent niet dat de bouwaanvraag niet voldoet. Bovendien zijn ook nog drie andere parkings bruikbaar voor rolstoelgebruikers.

De aanvraag is inzake parkeren in overeenstemming met de bepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid.

2.3 De MER-toets

Een project-m.e.r.-screeningsnota is toegevoegd aan de vergunningsaanvraag.

Na onderzoek van de kenmerken van het project, de locatie van het project en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, wordt het in de project-m.e.r.-screeningsnota ontwikkeld standpunt bijgetreden dat geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn.

Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat een project-MER geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten zal bevatten, zodat de opmaak ervan dan ook niet noodzakelijk is.

2.4 De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.5 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening. Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied met landelijk karakter / woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde, geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. De aanvraag dient beoordeeld in functie van een verantwoorde ontwikkeling van het betrokken gebied en binnen de context van het omliggende bebouwingsbeeld.

De huidige aanvraag heeft betrekking op de renovatie en uitbreiding van de pastorie te Ouwegem tot 7 entiteiten voor zelfstandig wonen. In een tweede fase kan het project nog uitgebreid worden met 2 bijkomende woonentiteiten. Fase 1 en 2 kunnen wel als een totaalproject beschouwd worden.

Het betreffende terrein kent een oppervlakte van 1.333 m² en bevat de pastorie met diverse aanbouwen en een voorliggend parochiezaaltje. Pastorie en parochiezaal werden opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Ten zuiden paalt de bouwplaats aan de kerk van Ouwegem, met omliggend kerkhof. beschermd als monument. Ten

noorden en ten westen is de pastorie omgeven door de voormalige pastorietaan, in eigendom van de gemeente.

De bebouwing in de omgeving bestaat verder voornamelijk uit eengezinswoningen, bestaande uit 1 of 2 bouwlagen onder hellende bedaking. Meergezinswoningen zijn nog eerder vreemd binnen dit straatdorp.

De aanvraag voorziet in de omvorming van de pastoriwoning tot 3 woongelegenheden, de creatie van een achterliggende circulatietoren met lift, en de bouw van een ruim nieuw volume aan de achterzijde (in 1ste fase 1 bouwlaag) en rechterzijde (2 bouwlagen) van de pastoriwoning, plaatst biedend aan 4 woonentiteiten.

Appellant verduidelijkt dat de woongelegenheden integrale toegankelijkheid bieden; het betreft evenwel geen erkende assistentiewoningen.

In deze woonkern kan een verdichting in de vorm van een meergezinswoning aanvaard worden, mits een kwalitatieve verdichting gerealiseerd wordt die de draagkracht van het terrein en de omgeving niet overstijgt en mits het project zich op kwalitatieve wijze laat inpassen in de bestaande ruimtelijke context.

Een waardevol gebouw zoals deze pastorie kan alleen maar waardevol blijven als het een concrete functie heeft. Rekening houdend met de grootte van het bestaande gebouw kan het opgedeeld worden in meerdere wooneenheden. Op die manier is de instandhouding van de pastorie gegarandeerd. Het ingediende project heeft tot doel om de pastorie veel meer open te trekken zodat de samenhang tussen de 3 waardevolle gebouwen (kerk, zondagschooltje en pastorie) zichtbaar wordt. De voorgestelde werken vormen op dit punt een versterking van de ruimtelijke kwaliteit van deze plek.

De parkeerdruk in de omgeving is niet van die aard om te stellen dat het gevraagde de draagkracht van de omgeving op dit punt overstijgt. Aangezien de wooneenheden voorzien zijn voor oudere bewoners zal er geen sprake zijn van parkeeroverlast.

De aanvraag moet gekaderd worden in het totale project voor de herinrichting van de pastoriesite waarbij de pastorietaan en de pastoriwoningen in elkaar verweven worden en elkaar versterken.

Door de niet originele en niet waardevolle bijgebouwen rond de pastoriwoning weg te breken komen de historisch waardevolle gebouwen beter tot hun recht. De nieuwe bouwdelen zijn ontworpen in bruine baksteen met een grillige gevelopbouw in combinatie met een groendak als weerspiegeling van de omgevende bomen in de pastorietaan. De nieuwe gebouwen zijn dieper op het terrein ingeplant om juist de eenheid van de historische gebouwen te beklemtonen.

Bovendien wordt een nieuwe bestemming gegeven aan de pastoriwoning waardoor het behoud ervan gegarandeerd wordt.

De voorziene ramen kijken niet uit op privé-terreinen, zodat er zich geen problemen stellen met betrekking tot de bepalingen van het burgerlijk wetboek betreffende de lichten en de zichten.

Woongelegenheden aangepast voor ouderen horen thuis in de dorpskern van een gemeente. Met het ingediende project voor het bouwen van wooneenheden voor ouderen

in en rond de oude pastorie, wordt een win-win situatie beoogd. De gemeente heeft een plan uitgewerkt voor het inrichten van de pastorietaan met als doel deze pastorietaan toegankelijker te maken en het gebruik ervan te stimuleren. Het ingediende project komt aan deze doelstelling tegemoet aangezien oudere bewoners niet alleen het meest gebruik maken van de pastorietaan maar bovendien de sociale controle in deze omgeving kunnen realiseren.

Het voorliggend ontwerp kadert zich goed in binnen de context van deze kern.

Uit wat voorafgaat kan geconcludeerd worden dat de aanvragers er zijn in geslaagd het beoogde bouwprogramma op kwalitatieve wijze ingepast te krijgen op onderhavig terrein, zonder de draagkracht ervan of van de omgeving te overstijgen.

Het betreft een kwalitatief inbreidingsproject dat past in een duurzame ruimtelijke ordening.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Peter VAN MALDEGEM, mevrouw Greet JORENS, de heer Gilles VAN LANCKER, mevrouw Stefanie TACK, de heer Henk BALLEET en mevrouw Ilse STEVENS hebben met een aangetekende brief van 27 januari 2015 eveneens een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer RvVb/1415/0279/SA/0273.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en dus de ontvankelijkheid ervan.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen leiden indien de vergunning wordt uitgevoerd. Zo stellen zij dat indien de bouwvergunning niet geschorst wordt, de bouwheer zal overgaan tot de sloop van enkele gebouwen die blijkens de inventaris van het bouwkundig erfgoed waardevol zijn en een grote invloed hebben op het naastgelegen beschermde monument waarmee het een contextueel geheel vormt.

De verzoekende partijen benadrukken dat de bescherming van het onroerend erfgoed, indien zich dit op haar grondgebied bevindt, deel uitmaakt van de opdracht van de gemeente. Zij stellen dat het uitvoeren van hun beleid ongeloofwaardig wordt als de sloop van een waardevol pand kan plaatsvinden.

Daarenboven vrezen de verzoekende partijen een toename van de parkeerdruk die zal afgewenteld worden op het openbaar domein wegens onvoldoende parkeerplaatsen op het eigen terrein. Verder worden deze parkeerplaatsen in een gevaarlijke bocht met slechte zichtbaarheid voorzien, hetwelk risico's met zich zal meebrengen die door de gemeente, als beheerder van de openbare weg, moeten verholpen worden.

Tot slot wijzen de verzoekende partijen op het feit dat zij de eigenaar zijn van het aanpalende perceel. Het project wordt gekoppeld aan de naastgelegen pastorietaan, zonder dat de tussenkommende partij hier het recht toe heeft. De tussenkommende partij gaat er van uit dat het naastgelegen perceel de facto de tuin zal uitmaken van de meergezinswoningen, hetgeen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

2.

De verwerende partij stelt vooreerst, in haar exceptie met betrekking tot het belang, dat de verzoekende partijen nalaten aan te geven waaruit het hoogdringend karakter bestaat van het verzoek tot schorsing.

Slechts wanneer zou aangenomen worden dat de uiteenzetting van het "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" als een mogelijke uiteenzetting van de redenen van hoogdringendheid moet aanzien worden, stelt zij dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de bouwheer zinnens zou zijn om over te gaan tot de sloop van de gebouwen. Er kan dan ook niet geanticipeerd worden op een mogelijke hoogdringendheid in de loop van de procedure.

3.

De tussenkommende partij stelt eveneens dat het criterium van het "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" niet langer het decretale criterium is om te kunnen overgaan tot schorsing. De verzoekende partijen tonen niet aan dat er een hoogdringendheid voor handen is die de schorsing van de bestreden beslissing kan rechtvaardigen.

Verder stelt de tussenkommende partij dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de uitvoering van de bestreden beslissing het stedenbouwkundig beleid van de gemeente onmogelijk maakt. De tussenkommende partij benadrukt dat het project de pastorietaan behoudt en in ere herstelt. Daarenboven blijft ook de relatie met de andere gebouwen (de kerk en het zondagsschooltje) behouden. De sloop betreft enkel de later toegevoegde en esthetisch onverantwoord verbouwde aanbouwen.

Tot slot stelt de tussenkomende partij nog dat de situatie verkeersveiliger zal worden gemaakt door het wegbreken van de pastoriegarage. Daarenboven worden de auto's op speciaal verzoek van de gemeente loodrecht op de openbare weg gestationeerd zodat er geen bijkomende parkeerdruk te verwachten is.

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft een wijziging aangebracht in de schorsingsvoorwaarden.

Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, minstens één ernstig middel aanvoeren en aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om in concreto, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. Deze nadelige gevolgen moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en mogen niet nadelig beïnvloed zijn door het eigen gedrag van de verzoekende partij.

2.

Er kan terzake worden verwezen naar het akkoord dat opgenomen is in het arrest met nummer UDN/2015/0012 van 20 april 2015. In dit akkoord wordt tussen de verzoekende partijen en de tussenkomende partij het volgende gestipuleerd:

“De eerste belanghebbende partij (i.c. de tussenkomende partij) laat weten de werken vrijwillig te staken en de bestreden vergunning niet verder uit te voeren tot wanneer er ten gronde een uitspraak wordt gedaan over de procedure tot schorsing en vernietiging. Het bouwterrein zal afgesloten worden en de bakstenen zullen opgeruimd worden en gestockeerd worden op het terrein. De blootgestelde delen zullen in onderling overleg afgeschermd worden.

De verzoekende partijen verklaren zich akkoord met dit voorstel.”

Voorafgaand aan de openbare zitting van 16 juni 2015 heeft de tussenkomende partij opnieuw aan de Raad bevestigd de werken niet verder te zetten in afwachting van een uitspraak ten gronde.

De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer dit voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect heeft. Gelet op voorliggend akkoord dient vastgesteld te worden dat er geen hoogdringendheid voorhanden is.

Daarenboven kunnen de verzoekende partijen in elke stand van het geding, en voor zover zich nieuwe feiten zouden voordoen die indruisen tegen het gemaakte akkoord, de schorsing opnieuw vorderen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat er momenteel geen hoogdringendheid aanwezig is, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 23 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS